

renesanční a manýristické
štukatérství v Čechách
a na Moravě

ON-LINE PŘEDNÁŠKA

Koller, Manfred Univ.-Lekt. Dozent Mag. Dr.

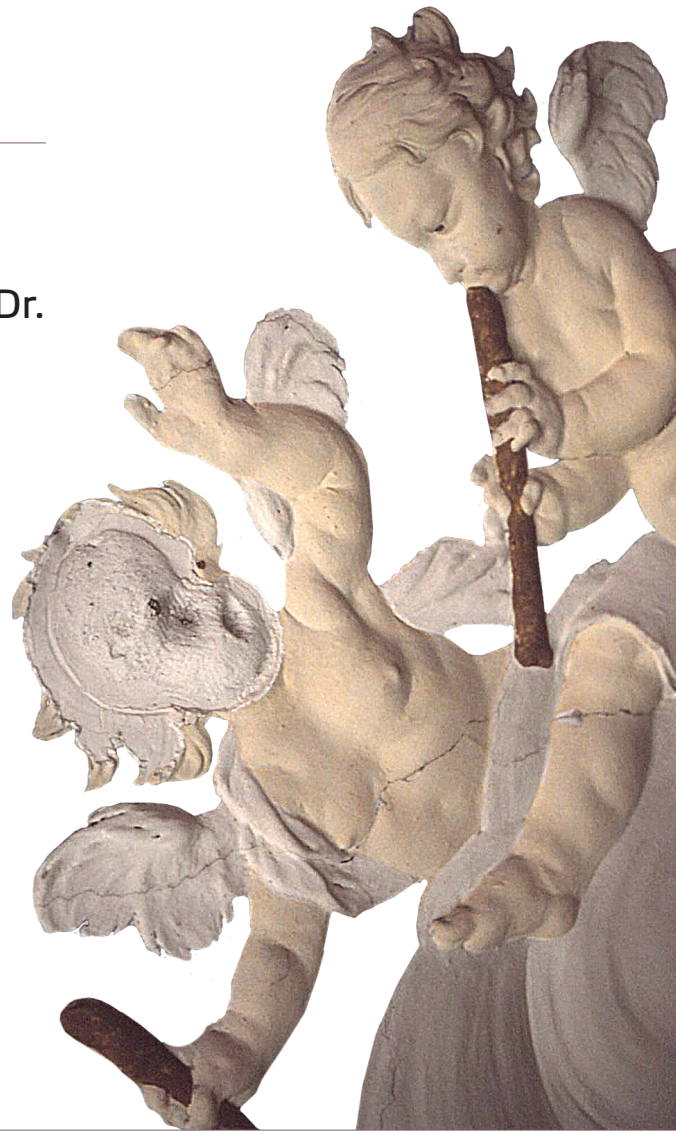
Stuck – universelle Techniken in den Architektur- und Bildkünsten. Über ihre Entwicklung seit der Antike und ihre Restaurierprobleme.

**Štuk – universální techniky
v architektuře a výtvarném umění.
O jejich vývoji od antiky a problémech
jejich restaurování**

12. 4. 2021 | 15–17 hodin

(15 MIN PŘESTÁVKA, NA ZÁVĚR DISKUSE)
PŘEDNÁŠKA PROBĚHNE V ANGLICKÉM JAZYCE
(BEZ TLUMOČENÍ DO ČEŠTINY), PREZENTACE JE V NĚMČINĚ

ODKAZ NA ON-LINE PŘENOS ZAŠLEME PŘIHLÁŠENÝM
ÚČASTNÍKŮM DO PONDĚLÍ 12. 4. 2021 DO 10 HODIN
REGISTRACE: [PŘIHLAŠOVACÍ FORMULÁŘ](#)

Annotation: Stuckanwendung ist eine seit antiken Zeiten verbreitete, vielseitige plastische Gestaltungsform. Sie ist durch die Gleichsetzung mit Gipsguss in der Neuzeit zu unrecht abgewertet worden. Restauratorisch war das Gebiet bis in neueste Zeit mehr oder weniger künstlerisch und technisch qualifizierten Handwerkern oder Autodidakten überlassen. Nur wenige Kunsthistoriker und Denkmalpfleger hatten bisher Kenntnisse auf diesem Gebiet. In der akademischen Restauratorenausbildung wird bis heute dieses Fachgebiet nicht behandelt. In den Restaurierwerkstätten des Bundesdenkmalamtes in Wien wurde seit dem Wiederaufbau nach dem 2. Weltkrieg zu Stuck eine Materialsammlung angelegt und mit spezialisierten Bildhauer-Restauratoren zur Verbesserung der Praxis kooperiert. Parallel dazu erfolgten Stuckanalysen, Studien zu historischen Spezialtechniken und besonders zur Entwicklung der Stuckfassungen (Mono- und Polychromien) erstellt. Seit den 1990er Jahren fanden Fachtagungen in Deutschland über Stuck im Mittelalter, aber auch im Barock (Würzburg 2008) statt, die Vergleiche mit den Ergebnissen in Österreich ermöglichten.

Anotace: Použití štku je od antiky rozšířená, mnohostranná forma tvorby. V novověku byla znehodnocena identifikací se sádrovými odlitky. Restaurátorsky byla donedávna přenechávána více nebo méně umělecky a technicky kvalifikovaným řemeslníkům anebo autodidaktům. Pouze málo historiků umění a památkářů mělo znalosti v této oblasti. Akademické školení restaurátorů se tomuto oboru nevěnuje. V restaurátorských dílnách spolkového památkového úřadu ve Vídni byla po druhé světové válce založena materiálová sbírka ke štku a rozvíjela se spolupráce se specializovanými sochaři-restaurátory. Paralelně k tomu následovaly analýzy štku, studie ke speciálním historickým technikám a obzvláště k vývoji pojednání povrchu štku (mono- nebo polychromie). Od devadesátých let XX. století se konají v Německu odborné kongresy o štku ve středověku, ale i v baroku (Würzburg 2008), které umožňují srovnání s výsledky v Rakousku.

Kontaktní osoba:

Dr. Renata Tišlová (renata.tislova@upce.cz)

Prof. Dr. Petr Fidler (petr.fidler@upce.cz)

Fakulta restaurování, Univerzita Pardubice

Konání přednášky bylo finančně podpořeno z projektu:

**Projekt Renesanční a manýristické štukatérství
v Čechách a na Moravě** programu NAKI 2 MK ČR
(DG18P020VV005)

UNIVERZITA
PARDUBICE
FAKULTA
RESTAUROVÁNÍ